

k níž jen přihlížeti nutno při výpočtu. Poněvadž celková pohledávka stěžovatelky v den příklepu 30. dubna 1928 spadá do doby, kdy citovaný zákon již působil, rozhodují jeho předpisy, ustanovení § 265, při posuzování přednostního práva pro celou pohledávku stěžovatelky, za tři léta ode dne příklepu zpět počítáno. Nutno dále zkoumati, zda podmínky knihovního zajištění jsou splněny, pokud jde o příspěvky splatné ve třetím roce. Stěžovatelka přihlašuje příspěvky za dobu od 1. ledna 1925 do 7. září 1928 a vykazuje také splátky. Podle citovaného ustanovení patří stěžovatelce v přednostním pořadí příspěvky zadrželé za 2 léta, t. j. od 30. dubna 1926 do 30. dubna 1928 bezpodmínečně a za rok od 30. dubna 1925 do 30. dubna 1926 jen, byly-li knihovně zjištěny v době dvouleté od splatnosti příspěvků počítáno. Poněvadž se knihovní zajištění zadrželých příspěvků na nemovitostech dlužníků stalo 8. března 1927, jest zřejmo, že ve lhůtě dvouleté byly zajištěny příspěvky splatné 30. dubna 1925 až do 30. dubna 1926. Přísluší proto stěžovatelce příspěvky od 1. května 1925 do 30. dubna 1928 s přísl.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Pohledávka okresní nemocenské pojišťovny, o jejíž přikázání z nejvyššího podání se jedná, nevznikla teprve po 1. lednu 1927, za působnosti zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. o přímých daních, který jest podle ustanovení § 173 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. rozhodný co se týče přednostního práva nemocenského pojistného, nýbrž v dotyčné pohledávce jsou zahrnuty též nedoplatky příspěvků na nemocenské pojištění z doby před 1. lednem 1927. Na tyto nedoplatky, protože působnost uvedeného zákona o přímých daních stanovena jest (čl. XVI. uváděcích ustanovení) toliko od 1. ledna 1927 a rozšíření zpětné působnosti na dobu ještě dřívější bylo by proti zásadě, že zákony nepůsobí zpět (§ 5 obč. zák.), nelze použití předpisů zákona o přímých daních čís. 76/27 a proto právem první soud přiřkl dlužné nemocenské příspěvky z doby před 1. lednem 1927 podle zákona o výdělkové dani ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z. do 1. ledna 1927 platného (srovnej judikát čís. 150 bývalého nejvyššího soudu, sbírka Gl. U. n. ř. čís. 1197) a přikázal okresní nemocenské pokladně dlužné příspěvky na pojistném jen, pokud spadaly do doby 18 měsíců před příklepem, pokud se týče do doby jednoho roku před jejich knihovním zajištěním (§ 76 zákona čís. 220/96). Přikázání příspěvků z doby starší soudem rekursním není po právu a bylo proto dovolacímu rekursu, jenž se tomu brání, vyhověti a se usnésti, jak se stalo.

Čís. 8654.

Příslušnost podle § 87, druhý odstavec, j. n.

»Zvláštním závodem« jest závod, jenž se v poměru k hlavnímu závodu těší jisté samostatnosti co do své působnosti, jsa nadán zvláštní

pravomocí, v jejímž objemu může neodvisle od hlavního závodu uzavíratí obchody. Nestačí pouhá místnost, kde se zboží přijímá a proti zaplacení vydává.

(Rozh. ze dne 25. ledna 1929, R I 11/29.)

Žalobce předal žalované firmě, jejíž hlavní závod byl v Teplicích-Šanově, k vyčištění oblek v její místnosti v Karlových Varech, kde bylo zboží přijímáno a proti zaplacení vydáváno. Ježto šat měl po vyčištění vady, domáhal se žalobce na žalované náhrady škody žalobou, zadanou na okresním soudě v Karlových Varech. Námitku místní nepřislušnosti soud první stolice zamítl, rekursní soud námitce vyhověl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Ustanovení prvního odstavce § 87 j. n., jehož se stěžovatelka dovolává, nepřichází vůbec v úvahu, neboť zákon má tu na zřeteli případy, kde podnikatel bydlí v jiném soudním okrese, než ve kterém jest jeho podnik nebo jeho provozovna. V takovémto případě může podnikatel v právních věcech, vztahujících se k jeho výdělečné činnosti, býti žalován i u soudu, v jehož obvodu jest jeho provozovna, pokud se týče, má-li více provozoven (hlavní a zvláštní závod) u soudu, kde jest hlavní závod (srovnej Neumannův komentář k § 87 j. n.). Žalovaná provozuje barvírnu a čistírnu v Teplicích-Šanově, její provozovna jest tudíž v tomto městě a žaloby vztahující se k výdělečné činnosti žalované, mohly by býti podány jen u soudu podle tohoto místa věcně příslušného, kde však žalovaná beztak má obecné sudiště. Stěžovatelka podala však žalobu u okresního soudu v Karlových Varech s odůvodněním, že se tu nachází zvláštní závod žalované. Přichází proto v úvahu ustanovení druhého odstavce § 87 j. n. Příslušnost dovolaného soudu by byla tudíž odůvodněná jen tehdy, kdyby žalovaná skutečně měla v Karlových Varech zvláštní závod a kdyby se spor týkal tohoto závodu. Tomu však tak není. Zvláštním závodem jest rozuměti takový, jenž používá v poměru k závodu hlavnímu jisté samostatnosti co do své působnosti, jsa vyzbrojen zvláštní pravomocí, v jejímž objemu může neodvisle od hlavního závodu obchody uzavíratí (Hora, čsl. právo procesní I., str. 190). Tohoto předpokladu však tu není, neboť podle zjištění soudu nižších stolic jest v Karlových Varech jen místnost, kde se zboží přijímá a proti zaplacení vydává, a stěžovatelka ani netvrdila, že se tam uzavírají obchody pro žalovanou.

Čís. 8655.

Poznámka podle § 53 knih. zák. má jen ten význam, že, byl-li k žádosti oprávněného proveden vklad nebo záznam, k němuž se poznámka vztahuje, přísluší tomuto zápisu poznamenané pořadí. Nebyl-li vklad